

Neljäs kanneperuste, joka koskee ilmeisiä oikeudellisia virheitä arvioitaessa VLT-sopimuksen ja sen liitteen soveltuvuutta yhteismarkkinoille ja katsottaessa, että näillä ei anneta taloudellista etua OPAPille.

— Taloudellisen edun saamista, joka on muodollinen edellytys valtiontuen olemassaololle, on arvioitava erillisillä markkinoilla eikä sen jälkeen, kun sitä on tarkasteltu sellaisten muiden samankaltaisten toimenpiteiden kanssa, jotka on toteutettu saman vastaanottajan hyväksi eri markkinoilla, riippumatta siitä, voidaanko niitä verrata toisiinsa. Muussa tapauksessa kilpailua suojattaisiin erittäin epätäydellisesti.

— Tällainen yhteinen arviointi ei missään tapauksessa saa kohdistua toimenpiteisiin, jotka on määrä toteuttaa eri ajanjaksojen kuluessa.

Kanne 29.1.2013 — Club Hotel Loutraki ym. v. komissio

(Asia T-58/13)

(2013/C 114/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Kreikka), Vivere Entertainment AE (Ateena, Kreikka), Theros International Gaming, Inc. (Patra, Kreikka), Elliniko Casino Kerkyras (Ateena), Casino Rodos (Rhodos, Kreikka), Porto Carras AE (Alimos, Kreikka) ja Kazino Aigaiou AE (Syros, Kreikka) (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan valtiontukiasiassa SA 33988 (2011/N) 3.10.2012 annetun komission päätöksen K (2012) 6777 lopullinen

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan kantajien oikeutta tulla kuulluksi, joka vahvistetaan SEUT 108 artiklan 2 kohdassa,

on loukattu, koska komissio ei aloittanut muodollista tutkintamenettelyä asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdan, 6 artiklan ja 20 artiklan mukaisesti, mikä merkitsee harkintavallan väärinkäyttöä.

— Komissio rikkoi SEUT 108 artiklan 2 kohtaa ja asetuksen 4 artiklaa sekä sitä seuraavia artikloja siltä osin kuin se toteutti aineellisesti muodollisen tutkintamenettelyn noudattamatta sen muotovaatimuksia ja epäsi tällä tavoin kantajilta/kantelijoilta sekä muilta, joita asia koskee, oikeuden tulla kuulluksi.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusteluvollisuutta ja kantajien oikeutta hyvään hallintoon SEUT 296 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaisesti on loukattu.

— Kun riidanalaisesta päätöksestä on jätetty pois kaikki ratkaisevat taloudelliset tiedot ja luvut, siinä ei ole ilmaistu selvästi ja yksiselitteisesti komission noudattamaa päätelyä siten, että kantajat saisivat tietoonsa syyt, joiden vuoksi katsottiin, että asianomaiset toimenpiteet eivät ole valtiontukea. Näitä puutteita ei voida oikeuttaa viittamalla velvollisuuteen säilyttää liikesalaisuudet.

— Kantajat riitauttavat niin ikään ratkaisevan taloudellisen koon luottamuksellisen luonteen.

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan kantajien oikeutta ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa määrättyyn tehokkaaseen oikeussuojaan on loukattu.

— Samoista syistä kuin toisen kanneperusteen yhteydessä esitetyt syyt kantajien oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan on loukattu. Kantajilla on vaikeuksia riitauttaa suoraan riidanalaisen päätöksen asiasisältö, koska niiden on mahdotonta selvittää millään keinoin sen taustalla olevat perustelut, jotka perustuvat yksinomaan taloudellisiin tietoihin, joita ei ole julkistettu.

Neljäs kanneperuste, joka koskee ilmeisiä oikeudellisia virheitä arvioitaessa VLT-sopimuksen ja sen liitteen soveltuvuutta yhteismarkkinoille ja katsottaessa, että näillä ei anneta taloudellista etua OPAPille.

— Taloudellisen edun saamista, joka on muodollinen edellytys valtiontuen olemassaololle, on arvioitava erillisillä markkinoilla eikä sen jälkeen, kun sitä on tarkasteltu sellaisten muiden samankaltaisten toimenpiteiden kanssa, jotka on toteutettu saman vastaanottajan hyväksi eri markkinoilla, riippumatta siitä, voidaanko niitä verrata toisiinsa. Muussa tapauksessa kilpailua suojattaisiin erittäin epätäydellisesti.

— Tällainen yhteinen arviointi ei missään tapauksessa saa kohdistua toimenpiteisiin, jotka on määrä toteuttaa eri ajanjaksojen kuluessa.

Valitus, jonka BT on tehnyt 30.1.2013 virkamiestuomioistuimen asiassa F-45/12, BT v. komissio, 3.12.2012 antamasta määräyksestä

(Asia T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: BT (Bukarest, Romania) (edustaja: lakimies N. Visan)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen asiassa F-45/12 3.12.2012 antaman määräyksen

— tutkimaan asian uudelleen ja hyväksymään kantajan/valittajan kanteen ja

— velvoittamaan vastaajan/vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa seitsemään valitusperusteseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu erään hallintomenettelyä ohjaavan periaatteen eli aktiivisen roolin periaatteen rikkomiseen, koska virkamiestuomioistuin on katsonut, ettei kanne sisältänyt oikeudellisia perusteita, mutta se ei ole tarkastanut omasta aloitteestaan ensimmäisessä oikeusasteessa riitautetun päätöksen laillisuutta perusteilla, jotka eivät rajoitu kantajan mainitsemiin perusteisiin.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artiklan ensimmäisellä rivillä ja 47 artiklan ensimmäisellä ja toisella rivillä olevia säännöksiä on rikottu. "Oikeutta saada asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi" koskevaa periaatetta ja tuomioistuimen puolueetto-

muutta koskevaa periaatetta on rikottu, koska virkamiestuomioistuin on jättänyt valittajan kanteen tutkimatta sillä perusteella, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat, antamatta hänelle mahdollisuutta korjata/täydentää kannetta, mikä on jokaisen Euroopan maan lainsäädännössä säädetty ja tunnustettu oikeus ja myös eurooppalaisen tuomioistuinten (esimerkiksi Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen) tunnustama oikeus.

- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu siihen, että oikeutta "saada asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi" on rikottu myös sen vuoksi, ettei virkamiestuomioistuin ole sallinut vastauksen antamista vastaajan vastineeseen — siitä huolimatta, että kantaja/valittaja nimenomaisesti pyysi toista kirjelmien vaihtoa. Se, ettei mainittua oikeutta (vastineen antamiseen) myönnetty, on riistänyt valittajalta mahdollisuuden korjata virhe, johon virkamiestuomioistuin on vedonnut, ja näin on tapahtunut sellaisena ajankohtana, jolloin valittaja ei voinut enää nostaa uutta kannetta, joka täyttäisi oikeudelliset vaatimukset, koska kanteen nostamisen määräaika oli päätynyt (virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 78 artikla).
- 4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu siihen, että periaatetta, joka koskee oikeutta saada asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi, ja oikeudenkäynnin julkisuutta koskevaa periaatetta on loukattu, koska julkista oikeudenkäyntiä ei ole pidetty; kyseisestä periaatteesta määrätään virkamiestuomioistuimen työjärjestyksessä ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 rivillä.
- 5) Viides valitusperuste, joka perustuu siihen, että oikeudenkäynnin oikeudenmukaisuutta koskevaa periaatetta on loukattu, koska virkamiestuomioistuin ei ole kuullut valittajaa niistä perusteista, joilla hänen kanteensa jätettiin tutkimatta (6 artiklan 1 rivi/Euroopan ihmisoikeussopimus)
- 6) Kuudes valitusperuste, joka perustuu siihen, että unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ensimmäistä kohtaa ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu, koska virkamiestuomioistuin on tosiasiaa soveltanut "oikeudenkäyntimenettelyn selkeyttämistä koskevaa sääntöä", kun se on katsonut, ettei kanteeseen sisältynyt mitään oikeudellisia perusteita.
- 7) Seitsemäs valitusperuste, joka perustuu siihen, että se, että virkamiestuomioistuin on määrännyt valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut tutkimatta pääasia sellaisena ajankohdana, jolloin valittaja on tällä hetkellä sosiaaliturvan varassa sen vuoksi, että hänen työsopimuksensa Euroopan komission kanssa on päättynyt, rikkoo virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 89 artiklan 6 kohtaa, jonka mukaan "jos lausunnon antaminen asiassa raukeaa, virkamiestuomioistuin määrää oikeudenkäyntikuluista harkintansa mukaan".